

Ми тут: <http://www.kmpzt.org.ua> На фейсбуці – у групі "ПРОМІНЬ ПРОСВІТИ ЄДНАННЯ"

Куди нас рухає місцева преса?

(Читайте на 3-й стор.)

КРИВИЙ РІГ ВІДЗНАЧИВСЯ: АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД НАМ НЕ ПОТРІБЕН!

Корупція, мов той спрут, обплутала весь державний механізм країни. Це вже не припущення, а очевидний факт. І це визнають навіть ті, хто є відповідальними за її викорінення – очільники держави. Проте констатація явища і вжиття заходів щодо нього це не одне і те ж. Процес творення антикорупційної юридичної системи показав, що великого бажання досягнення змін в українському політичному бомонді, керованому олігархічними центрами, не було. Саме олігархи невпинно непомірно збагачуються і диктують свої умови. Регулярно надаючи економічну допомогу Україні, західні держави не можуть далі миритися з безконтрольним нецільовим витрачанням державних коштів. Все свідчить про те, що існуючу владу цілком влаштувала ситуація з наявністю купи антикорупційних органів, поставлених задля випускання пари. Можна впевнено сказати, що антикорупційний суд, який мав би переслідувати корупцію на вищому рівні, без тиску європейських структур не відбудується б. Його створення саботували як провадна депутатська більшість, так і регіональський «Опозиційний блок». І це не дивно, бо олігархату, як з одного, так і з іншого блоку, перспектива потрапляння під дію суду однаково неприйнятна. Отже, так чи інакше, Верховна Рада змушена була схвалити закон про Вищий антикорупційний суд України. Якщо покладатися на позицію криворізьких депутатів, то ми з вами, криворіжці, потерпіли поразку: нам не вдалося провалити антикорупційний суд. Адже наші «голоси» у законодавчому органі – Гальченко А. Г., Павлов К. Ю., Вілкул О. Ю. – проголосували проти його створення, а Шпенюк Д. Ю. і участі у голосуванні не брав.

Які ж мотиви такого категоричного несприйняття антикорупційного суду? Пояснення цьому надав співолова фракції «опозиціонерів», яка у свій час голосувала за судову реформу, Ю. Бойко. Цього разу фракція проти «окремо взятого суду». «Опозиціонери» добре розуміють, що за відсутності спеціалізованого суду, справи розглядатимуться звичайними місцевими судами. І скільки знайдеться суддів, які насміляться протистояти корупції і мафії без власного особливого статусу?

І чому б криворізьким парламентарям не погодитися з тим, щоб кілька заступників міського голови, які почергово зникали зі своїх посад і насиджених місць, довели у відкритому антикорупційному суді свою непричетність до злочинних дій та не підтвердити версію про те, що Кривий Ріг – місто, вільне від корупції?

Микола КОРОБКО,
м. Кривий Ріг

Електромобілебудування в УКРАЇНІ – МОЖЛИВЕ ?

«АВТОМОБІЛЬ-НЕ РОЗКІШ, А ЗАСІБ ПЕРЕСУВАННЯ».
«Золоте теля», Ілля Ільф та Євген Петров

Декілька подій, які сталися в цьому році і в останні роки, спонукають мене як інженера з певним досвідом технічних розробок написати про такі факти.

7 лютого 2018 року в США надпотужна ракета-носій ФАЛЬКОН-Х, розроблена компанією Ілона Маска, вивела на орбіту ЗЕМЛІ в якості КОРИСНОГО НАВАНТАЖЕННЯ електромобіль ТЕСЛА (автокомпанія Ілона Маска заснована ще в 2010 році). Напис на приборній дошці автомобіля Tesla теж був доволі неординарним: «DON'T PANIC» – «БЕЗ ПАНІКИ», а за кермом Ілон МАСК посадив манекена. Такий собі стьоб талановитих інженерів з АМЕРИКИ. По великому рахунку, це був безпрецедентний рекламний хід компанії Ілона МАСКА, який спричинив новий сплеск уваги до електромобілів ТЕСЛА.

В ЧОМУ ФЕНОМЕН ІЛОНА МАСКА? Він створив декілька приватних компаній, які працюють в сферах, які раніше вважались суто державними – ЦЕ ЗАПУСК РАКЕТ-НОСІВ на орбіту Землі. Ракети-носії Ілон Маск будує в рази дешевшими, ніж державні компанії.

Нам, українським громадянам, хто знає хоч трохи можливості заводів: Південмашу (ДНІПРО), Запорізького автомобільного заводу, Харківського елетромеханічного заводу і інших унікальних підприємств машинобудівного комплексу УКРАЇНИ, можна задати просте і актуальне питання: «А ЧИ МОЖЛИВИЙ СЕРІЙНИЙ ВИПУСК ЕЛЕКТРОМОБІЛІВ В УКРАЇНІ – в державі, яка має величезний досвід новітніх технічних розробок?».

На мій погляд, – МОЖЛИВЕ.

Треба, звісно, врахувати, що фінансові можливості автомобільних велетнів розвинених країн заходу – таких як НІССАН, електромобільного автозаводу ТЕСЛА і інших, в багато разів більші, ніж українських. Проте давайте глянемо на такі факти. Кілька років тому на Фейсбуці я побачив експериментальні розробки електричного двигуна групи Віталія Бризгалова з Кривого Рогу. Мене вразили достатньо сильно для невеликої групи аматорів результати. Новітній електродвигун, якого тоді Віталій Бризгалов класифікував як «синхронна машина з пасивним ротором - Switched Reluctance Motor або вентильний реактивний двигун» (цитата з допису Віталія Бризгалова на Фейсбуці) - відома вже давно людству електромашина.

Ми стали свідками як в Кривому Розі 9 травня в парку ім. Богдана Хмельницького творча група Віталія Бризгалова представила на невеликій виставці електромобілів, створений на базі міні-автобуса «КАРСАН» - електромобіль власної розробки, серцем якого є той самий синхронний двигун з спеціально розробленою системою комутації (на яку існують авторські права у Віталія Бризгалова), енергоджерело - літєві акумулятори компанії «Тесла».

Через споконвічну транспортну проблему з електротранспортом у місті Кривий Ріг, ті, хто активно цікавиться цією темою, були вражені. Нічого собі - група криворізьких аматорів розробляє електромобілі в певному сенсі в тому ж секторі, в якому працюють автогіганти.

(Закінчення на 4 стор.)

Катастрофи не оминуть: на Донбасі виходить з-під контролю хвостосховище

На Донбасі руйнується дамба хвостосховища фенольного заводу та сталося забруднення води. Це відбувається у місті Торезьку, що перебуває на лінії зіткнення. Про екологічну ситуацію повідомили у звіті Міністерства з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо

переміщених осіб України у Twitter.

«Зафіксовано руйнування дамби хвостосховища фенольного заводу в Торезьку на лінії зіткнення. Там зберігається 270 тонн хімічних відходів, заповнене на 90%», – йдеться у повідомленні. Крім того, у МінТОТ зазначили, що окупаційні адміністрації не допускають експертів для обстеження небезпечних чи аварійних об'єктів на окупованих територіях.

«На окупованій території відбувається неконтрольоване затоплення шахт. Вода перетікає до шахт на підконтрольній території. Уряд оперативно виділив 131 млн. грн. на ліквідацію та попередження негативного впливу», – зазначається у звіті».

Також 30 проб поверхневих вод на Донбасі показали, що вода в регіоні «брудна» або «дуже брудна». «Шахтні води виходять на поверхню, псується питна вода, відбувається просідання ґрунтів та заболочення», – додали в Міністерстві.

На території Донбасу, підконтрольній українській владі, існує 76 потенційно небезпечних об'єктів. Близько сотні небезпечних місць знаходяться на території, окупованих російськими бойовиками.

Gazeta.ua, 12 червня 2018 року

На світліні: на Донбасі руйнується резервуар хвостосховища.

Фото: «Укрінформ»

СБУ викрила контрабандиста заборонених медпрепаратів

У Дніпрі правоохоронні органи викрили місцевого жителя за контрабанду прекурсоромістких лікарських засобів на територію нашої держави. Про це повідомляє «Дніпроград» з посиланням на прес-службу СБУ.

Правоохоронці встановили, що житель обласного центру організував незаконне ввезення в Україну заборонених медичних препаратів з однієї з європейських країн.

У травні 2017 року оперативники спецслужби затримали контрабандиста на одному з пунктів пропуску Закарпатської митниці. Під час обшуку автомобіля зловмисника співробітники СБУ виявили шістьдесят тисяч пігулок забороненого лікарського засобу «Rinasek».

За висновками експертів вартість вилученої партії на «чорному ринку» становила майже мільйон гривень. Суд визнав затриманого винним в скоєнні злочину за ч. 3 ст. 305 Кримінального кодексу України та призначив покарання у вигляді восьми років позбавлення волі з конфіскацією майна. Вирок набув законної сили.

Іван МУРАХА,

12 червня 2018 року

Вшанування жертв політичних репресій

(До 80-річчя вершини масового комуністичного терору)

У книзі спогадів Микита Хрущов писав: приїхавши 1938 року з Москви до Києва, щоб як новообраний (насправді - призначений Сталінін) перший секретар ЦК республіканської компартії керувати УРСР, він застав тут жахливу ситуацію. Винищення людності було таким величезним, неначе Україною декілька разів пройшла дика монголо-татарська орда. Точна кількість жертв комуністичного терору, мабуть, ніколи не буде встановлена. Той же М. Хрущов на XX з'їзді компартії повідомив, що тільки за період з січня 1935 по червень 1941 року в усьому СРСР було репресовано 19 млн. 840 тис. осіб. Проте дослідники стверджують: насправді в той період у совєцькій імперії репресій зазнали понад 40 млн. людей.

Нешадний фізичний терор, а також довготривала тотальна комуністична пропаганда - терор ідеологічно-духовний - призвели до світоглядної, психологічної і морально-етичної деформації, до викривлень свідомості й розумового затьмарення значної частини суспільства. Результатом жорстокого зомбування декількох поколінь - цілеспрямованих впливів на розум, свідомість і підсвідомість десятків мільйонів людей - стало формування, за словами компартійних ідеологів, нової історичної спільноти - «савецьких людей» або, як стверджують західні політологи й історики, - «гомо советікуса». Просто кажучи, совка. Тобто, московсько-комуністичний тоталітарний режим конвеєрним способом штампував цілковито аморальних осіб з роздвоєною, навіть розтроєною, шизофренічною свідомістю (думають одне, кажуть друге, а роблять третє), позбавлених історичної пам'яті, достеменних, глибоких знань, вільних від докорів сумління (пройдисвітів і босяків, схильних до брехні, свавілля, насильства, грабунків, шахрайства, ошуканства тощо). Зате впевнених у власній винятковій зверхності щодо інших людей, сповнених скаженої ненависті й лютої злоби до всіх, хто не поділяє дорожжя, єдино відомих їм дикунських, московських «цінностей».

Агресивний московсько-імперський шовінізм совків, підігрітий тупою заздрістю, спрямований не тільки на окремих осіб, але й проти багатьох народів, які без «пролетарських революцій», комуністичних диктатур, «мудрих вождів» і кривавих репресій проти «ворогів народу» створили демократичні, заможні, соціальні держави. Зазомбовані кремлівською брехнею совки (не усвідомлюючи, що гниють у смердючій московській баюрі, а не живуть по-людськи), завжди готові у будь-якій точці земної кулі проливати кров за «атецество», рідну партію (не важливо, яка її назва), владу, царя (генсека чи президента), «єдино правильну» віру (хоча всі вони атеїсти-сатаністи), й силоміць насаджувати близьким і далеким народам свій дикунський спосіб життя і гнилу ідеологію «московсько-рускава міра».

На жаль, Україна ще й досі не пододала жахливих наслідків совєцько-комуністичного минулого. Яскравий доказ цього - слова, вчинки і діяльність (а також злочинна бездіяльність) багатьох представників сучасної «української» політичної «еліти» - ментально наскрізь совєцької, аморальної, лукавої, брехливої, шахраюватої, ненаситно-ненажерливої, грабіжницької, україноненависницької. Через це ціл-

ковито байдужої до насущних потреб українського народу і гострих проблем, що постали перед нашою державою - соціально-економічної, демографічної, духовно-моральної, національно-культурної, безпекової, оборонної тощо.

Складається враження: більшість нинішніх керманців, незалежно від органів влади, де «працюють», і займаних посад, — не онуки і правнуки українців-жертв комуністичних репресій, а прямі нащадки й послідовники лютих катів і заклятих ворогів нашого народу. Адже бездарним урядуванням, псевдореформами, байдужістю до бід і страждань мільйонів українців, неспроможністю чи небажанням навести лад у державі, безупинною багаторічною собачою гризнею за владу, за «додаткові повноваження», за першість у владній ієрархії вони цинічно знущують нас. А також ганьблять перед цивілізованим світом Україну - нашу найдорожчу святиню. Замість мудро, відповідально й ретельно будувати і з великою синівською любов'ю плекати державу, шоденно примножуючи її багатства, могутність і славу, вони, використовуючи владу, злочинно збагачуються самі, підло розкрадають бюджетні кошти, цинічно торгують національними інтересами. Не відчуваючи ні страху, ні сорому, навіть в умовах московської агресії й великого народного горя за вкрадені в нас гроші споруджують на десятках гектарів дорогої української землі величезні, схожі на фортеці, палаці, вивозять за кордон нагробовані кошти. Там купують елітну нерухомість, лікуються, навчають своїх дітей. Тобто, одночасно живуть «на дві чи три» держави.

Поки злодії й мародери понад усяку міру злочинно збільшують власні статки (змагаючись, у кого дорожчі літаки, яхти, палаці, замки, твори мистецтва, автомобілі, колекції ювелірних виробів, годинники тощо і безсоромно купуються в розкошах, бісяться від уявної могутності і вседозволеності), чесні, працьовиті українці ледве виживають у бідності або вимиряють від хвороб. Ті, кому пощастить, виїжджають на заробітки за кордон, де розвивають економіку чужих держав. Не маючи перспективи для самореалізації на Батьківщині, одна частина молоді, навіть освіченої, від безвиході морально деградує, інша - емігрує. Нація втрачає майбутнє. Ні на мить не забуваймо: за всіма негативними процесами, що відбуваються в Україні, пильно спостерігає одвічний ворог. Він дуже радіє з усіх наших проблем і невдач. Використовуючи свою численну агентуру, явну і замасковану, поглиблює і збільшує масштаби кризових явищ. Невже можновладці не бачать, яка страшна, чорна грозова хмара нависла над Україною і нашим народом?!

Щоб запобігти національній катастрофі, істинні сини й дочки Вітчизни зобов'язані домогтися того, щоб скомпрометовані політики були назавжди усунуті від влади. Засмальцовані, заяложені, навіть козирні тузи, королі, валети і дами (не кажучи вже про шісток) мають бути безжалюбно викинуті на політичний смітник. За прикладом інших країн, здорові сили українського суспільства мають домогтися, щоб високопосадовці злодії й корупціонери були притягнуті до юридичної відповідальності, суворо покарані за всі злочини й позбавлені нагробованих статків.

Адже найдостойніші представники минулих генерацій самовіддано, до загибуні боролися за Вільну Україну, а нинішнє покоління виборолло і відновило національну Соборну Державу саме для того, щоб у ній щасливо й заможнo, за своїм прадавнім звичаєм проживав багатомільйонний український народ. Але аж ніяк не для того, щоб на рідній землі у своїй омріяній державі наш народ бідував і страждав від несправедливості, а на його шії сиділа й жирувала згряя ненажерливих упірив, пихатих покидьків і спритних шахраїв-пройдисвітів.

Наше стратегічне завдання: якнайскоріше привести до управління державою найкращих, найгідніших представників нового покоління українців - людей патріотичних, добре освічених, професійно підготовлених, енергійних, працьовитих, високоморальних і безкорисливих, свідомість яких не отруєна московсько-комуністичною блекотою. Серед них не повинно бути пристосованців і мажорів, за батьками й дідами яких тягнеться довгий шлейф тяжких злочинів проти нашого народу. На жаль, поки що не покараних.

Святий обов'язок нинішнього і майбутніх поколінь українців - знати правдиву історію рідного народу, радісні, драматичні і трагічні її сторінки. Ніколи не забуваймо: саме в умовах бездержавності та окупаційної антиукраїнської московської влади наша нація впродовж багатьох десятиріч зазнавала великомасштабних знущань: ідеологічних утисків, звірячих соціальних експериментів, голодоморів, жорстоких репресій, депортацій, моральних принижень і безпервних грабунків.

Щороку разом з нами в Національному культурно-історичному заповіднику «Биківнянські могили» закатованих комуністами українців вшановують посли США і Канади, чільні представники посольств Чехії, Словаччини, Польщі, Румунії, Угорщини, деяких інших країн. Але жодного разу ніхто не бачив у Биківнянському лісі дипломатичних чи будь-яких інших офіційних представників Московії. Чи можна собі уявити, щоб щорічні масові жалобні заходи, що відбуваються десь на Московщині за участі керівників їхньої держави і дипломатів багатьох країн, завжди ігнорували офіційні представники України?!

Ми переконані: ігнорування Кремлем поминальних заходів зі вшанування жертв московсько-комуністичних репресій в Україні — це не тільки відвертий вияв хамської неповаги до світлої пам'яті всіх закатованих рідних і дорогих нам людей. Це ще й демонстративна зневага московської кліки до нинішнього покоління українців. Кремлівська згряя яскраво підтверджує цілковиту солідарність з усіма ворогами й лютими катами нашого народу-колішніми і нинішніми.

Анатолій КОВАЛЬЧУК,
онук репресованих українців — Павла Ковальчука і Лавріна Зоренка, учасник боротьби за незалежність України у 20-му столітті, голова Київського ОВ Всеукраїнської ГО «Євромайдан українського народовладдя імені Героїв Небесної сотні»

(Закінчення. Початок у числі 10-му).

Куди нас рухає місцева преса?

ВІДКРИВАЄМО в цьому числі нову рубрику: «КУДИ НАС РУХАЄ МІСЦЕВА ПРЕСА?». Під нею будемо подавати матеріали з огляду окремих (або цілої групи) місцевих видань, аналізуючи їх при цьому з різних боків, звертаючи увагу на публікації різної тематики. А об'єднувати їх має одне: намагання розібратися, з якою метою, на наш погляд, ті матеріали публікуються в тих чи інших виданнях і наскільки вони нас наближають до встановлення в місті й області такого порядку, який відповідав би вимогам Конституції України. Гадаємо, що наші читачі не залишаться при цьому осторонь, а й теж включаться в цю справу. Для чого? Та для того, в першу чергу, щоб наша преса не займалась піаром місцевих владців та прислужників олігархату, а дбала про інтереси людей, які своєю працею, впровадженням у життя своїх ідей хочуть розбудувати в Кривому Розі й області Україну творців, оборонців і вільних трудівників, а не «Как бы Украину» з ординсько-рабською психологією її населення.

ЩО Ж НА ПОЧАТКУ ЦЬОГО ЛІТА ДЛЯ ГАЗЕТЯРІВ ВИДАЛОСЯ НАЙЦІКАВИШИМ?

Почалось літо 2018-го, коли українці будуть відзначати двадцять другу річницю з дня прийняття Конституції України і двадцять сьому – з дня проголошення незалежності Української держави, причому – відзначення в ході російсько-української війни, яка триває на нашій території вже п'ятий рік. То про що ж пишуть місцеві газети на самому початку цього літа і які питання їх найбільше непокоять? Для того, аби все це з'ясувати і знайти відповіді на ці та інші запитання, я вирішив почитати останні числа чотирьох криворізьких періодичних видань. Це заснована Криворізькою міською радою газета «Червоний гірник», криворізький щотижневик «Домашня газета», заснований ТОВ «Камертон», інформаційно-аналітичний щотижневик «Пульс», заснований благодійним фондом «Майбутнє Кривбасу», і щотижневик «Вестник Кривбасса», в якому аж на останній сторінці дрібним шрифтом зазначено, що його заснував В.В. НОСОВ.

У газеті «Червоний гірник» на першій сторінці числа від 7 червня яскраві заголовок «Друкована преса: боротьба за виживання?» із запрошенням читати сам матеріал про це на 3-й сторінці, а одразу під ним (під рубрикою «Актуально») розпочинається інший матеріал: «В Кривому Розі, в отличие от других городов, цена на проезд в маршрутках не повысится в ближайшее время».

«Домашня газета» (в числі від 6 червня), недвозначно натякаючи рубрикою на те, що 9 червня маємо відзначити Міжнародний день друзів, у матеріалі під заголовком «Настоящая дружба» інформує про таке: «Да, дружба не нуждается в каких-то особенных датах. Но вспомните, как давно вы просматривали старые фотографии? Как давно звонили своим друзьям? Устраивали вечеринки? Задумывались, а не позвать ли друзей на... экскурсию?».

В газеті ж «Пульс» (число від 6 червня) на найпочеснішому місці (прямо поруч із, власне, її назвою) розміщено рекламу, яка нагадує: «Ремонт котлы, колонки бойлеры ст. машинки газ-электро плиты и др. техника». А вже потім газета подає назви матеріалів із зазначенням сторінок, на яких їх можна почитати. А їх три: «В городе отремонтируют 64 лифта», «Опасное для здоровья общежитие», «Грустная дата «Кривбасса». А ще нижче крупним шрифтом на тлі кольорової світлин написано: «Как рейдеры в селе у людей землю забирают».

А от «Вестник Кривбасса» пішов ще далі, бо в числі від 6 червня поряд із своєю назвою розмістив напис «самая полная тв-программа», а ще вище (над назвою) вказав ціну номера «6 грн.», а над тією ціною відрекламував заголовками свої ключові матеріали: «Игра без правил», «Как выживают криворожские пенсионеры», «Поздний брак, или Прощай одиночество!».

«ЧЕРВОНІЙ ГІРНИК І... ЖУРНАЛІСТИКА

Цікаво, що червоногірничани, які протягом останніх років відзначали тим, що постійно піарили на своїх сторінках міського голову Кривого Рогу Юрія ВІЛКУЛА разом із його сином Олександром ВІЛКУЛОМ (народним депутатом України), подаючи час від часу збільшеним шрифтом окремі цитати із їхніх висловлювань, рішили звернутися до львівської газети «Високий замок», подавши передрук із неї під заголовком «Жодна газета у Франції на себе не заробляє. Щоб друкована преса не вмерла, держава дотує усі газети, незалежно від форми власності». Здагадаючи щодо цього можуть бути різними, але мені найвірогіднішим видається те, що газета катастрофічно втрачає своїх передплатників, бо в самому кінці останньої сторінки, дуже дрібним шрифтом, зазначений наклад не тільки цього числа, а загальний (мабуть, за місяць), який складає тепер тільки 16062 примірники. Але якщо ви, шановні читачі, вважаєте, що червоногірничани вже остаточно відмовилися цитувати ВІЛКУЛІВ, то ви глибоко при цьому помиляєтесь. Так, бо вже друга сторінка газети, під рубрикою «Подорожчів», розпочинається матеріалом під таким заголовком: «Юрій ВІЛКУЛ: «Журналіст – це особливий стан душі», підписаний Вікторією ДОБРО-ВОЛЬСЬКОЮ. В ньому, зокрема, йдеться про таке: «Журналіст – це особливий стан душі, - звернувся до присутніх Юрій Григорович. - Сотні тисяч мешканців Кривбасу вдячні вам за оперативне та об'єктивне висвітлення подій місцевого і державного значення». Та вже навіть із цього зацитованого матеріалу видно, що червоногірничани насправді – то ніякі не журналісти,

а, швидше, – піарники місцевих владців, які, до того ж, м'яко кажучи, не досить глибоко знають українську мову. Так, бо можуть бути мешканці будинку (але аж ніяк не «мешканці Кривбасу», які насправді є жителями Кривого Рогу). До речі, те незнання української дає про себе знати навіть у заголовках до матеріалів цієї газети. Про це, наприклад, недвозначно свідчить заголовок на 5-й сторінці цього числа до матеріалу Андрія ГАЛЬЧЕНКА: «Перший, найважливіший, ювілей, або Заради посмішки дитини». Бо ж відомо, що головне значення слова «посмішка» (за Академічним тлумачним словником української мови) таке: «Особливий вираз обличчя (губ, очей), що відбиває глузування, кепкування, іронічне ставлення до кого-, чого-небудь і т. ін.» А от значення слова «усмішка»: «Особливий порух м'язами обличчя (губ, очей), який виражає схильність до сміху».

У «ДОМАШНІЙ» І ПРІОРИТЕТИ ЯКІСЬ «ДОМАШНІ»...

Звертає на себе увагу при читанні першого числа «Домашньої газети» те, що вже з початку другої сторінки під рубрикою «Цар молвил» розміщено інформацію без підпису із заголовком «Путин назвал интересы России в Украине», в якій зазначається, що той правитель сусідньої країни, яка веде проти нас війну з початку 2014 року, зокрема, заявив: «Я уже говорил об ограничениях в сфере использования родных языков для национальных меньшинств. Принят же закон о языке в Украине, который критиковался в том числе и в Европе, но он действует. И в значительной степени это осложняет ситуацию в Украине». Бо мені, наприклад, незрозуміло, навіщо вип'ячувати такого роду інформацію у російськомовній газеті, яка виходить значним накладом у великому українському місті (як за площею, так і за довжиною і кількістю населення). А тим часом дуже важливу – ховати десь аж всередині багатосторінкової за обсягом газети (аж на тридцять дві сторінки), навіть не спробувавши її хоч заголовком позначити на першій сторінці. Натомість її майже всю заповнили рекламними оголошеннями, а матеріал під заголовком «Общественный деятель Юрий САМОЙЛОВ: «Ни на одном предприятии «АрселорМиттал» по всему миру нет такой низкой зарплаты, как в Украине. Казахи получают в три раза больше, а россияне – в 4-5 раз». А про важливість цього матеріалу журналістки Наталі ЧАЙКОВСЬКОЇ свідчить уже сам його початок: «Похоже, у криворожских металлургов таки есть шанс зарабатывать не менее тысячи евро в месяц. И скорее всего, решение о существенном повышении оплаты труда на ПАО «АрселорМиттал Кривой Рог» будет приниматься не в Украине, а в Люксембурге, где расположена штаб-квартира крупнейшей металлургической компании мира. Ожидается, что это решение может быть принято 11 июля., когда в столице самого маленького суверенного государства Европы состоится подписание глобального соглашения между «АрселорМиттал» и профсоюзами, созданными на предприятии по всему миру. Об этом в «Домашней газете» в эксклюзивном интервью сообщил недавно вернувшийся из Брюсселя Юрий САМОЙЛОВ, который в составе «Социального движения» принял участие в конференции профсоюзов и левых сил, проходившей в Европарламенте».

Ось, коли бачиш на 1-й сторінці газети рекламні матеріали, а один із найважливіших – захованим від тебе аж на восьму, то уже й не дивуватися тому, що вчорашній вірний служачка місцевої влади (та він і сьогодні залишився таким) червоногірничанин Микола КРАМАРЕНКО відверто займається самопіаром уже і в цій газеті. Про це, наприклад, свідчить матеріал «Лучшая журналистская работа года напечатана в «Домашней газете» за його підписом, у якій, посеред іншого, є й таке: «Так, в номинации «Лучшая журналистская работа года им. Александра ДЕМЬЯНЕНКО» победителем стал наш корреспондент Николай КРАМАРЕНКО с публикацией «Свобода – самая большая ценность, и никому не дано право ее у нас отбирать». Не буду я тут замислюватися над тим, якого штабу організація і за які конкретно заслуги вона так високо «вознесла» цього піарника, та тільки зазначу, що саме ось цю замітку треба було б краще залишити без підпису.

ЧИ ТО «ПУЛЬС», ЧИ ТО «ВЕСТНИК»...

На відміну від «Домашньої», які з якогось дива свою другу сторінку розпочали з цитування Володимира ПУТІНА, журналісти інформаційно-аналітичного тижневика «Пульс», відкривши другу сторінку матеріалом

«Украина вводит экзамен по украинскому языку для получения гражданства», з огляду на пріоритети в цьому тексті, таким розміщенням, здається, більш відверто висловили свою позицію. А там іде мова про наступне: «В нашей стране будет введен экзамен по украинскому языку для лиц, подающих ходатайства о принятии гражданства Украины. Об этом говорится на сайте Президента Украины, гдн размещен текст Указа Петра ПОРОШЕНКО №156 «О неотложных мерах по укреплению государственного статуса украинского языка». Кабинету Министров поручено в двухмесячный срок разработать механизм введения госэкзамена. В 2014-2017 г.г. Гражданство Украины захотели получить 54 человека, в то время, как в период 2014-2017 г.г. от него отказались почти в десять раз больше – более 24000 человек. Стать украинцами захотели граждане Сирии, Армении, Афганистана, Молдовы, Ирана, Грузии, Ливана, Узбекистана, Иордании, Ирака, Азербайджана, Египта, Пакистана, Нигерии, Туркменистана, Таджикистана, Кот Дивуара, Того, Ливии, Марокко, Судана, Палестины».

Крім того, заголовки в газеті штабу «Криворожский кэш-флоу» дають змогу зрозуміти, що зовсім не українське в пріоритеті у цього видання, бо вони, швидше, підуть на те, аби «влупити» у свій російськомовний заголовок щось для пересічного українця геть не зрозуміле без перекладу, ніж подавши хоч один абзац українською. А тому й не дивуватися вибір редакції у тому, в кого саме взяти інтерв'ю під заголовком «Как удержат молодежь в городе?». – Звичайно ж, що у «лидера фракции ВО «Батьківщина» в Криворожском городском совете Ольги БАБЕНКО», з якою місцева влада успішно співпрацює.

Так само, – як і з «Вестником Кривбасса», у якого обсяг – теж 32 сторінки, але поки що присутність місцевих представників українського олігархату тут не так помітна, як, наприклад, у тому ж таки «Червоному гурнику» або в «Пульсі». Бо тут намагаються бути наче ближчими до людей і ніби солідаризуються з пенсіонерами Криворіжжя, яким стало важко жити останнім часом. А тому й винесли на першу сторінку заголовки матеріалу «Последний приют обеззастрахованных» Неллі ВЕТРОВОЇ, який викладено на 4-й і 5-й сторінках. А починається він так: «– Я лучше умру под забором, чем пойду в дом престарелых, – часто говорит мне моя пожилая соседка. Для многих криворожских пенсионеров попасть в Дом милосердия – это приговор. Это заведение окутано слухами, по большей части страшными. Мол, и квартиры у стариков там отбирают, и кормят плохо, и даже хоронат не похристиански в мешках. Соответствуют ли мифы действительности, решил проверить корреспондент «ВеКа»...».

Але коли газета справді хоче дослідити «дно» Кривого Рогу, намагається навіть побувати там, де розквітає ігровий бізнес, коли справді хоче доторкнутися до душ криворіжців і допомогти їм у житті, чому таким дрібним шрифтом і неповно зазначено інформацію про саме це видання? Чому немає прізвища редактора газети?.. Чому відсутня навіть згадка про її редколегію? Та й раптова поява газети аж на 32 сторінки у той час, коли людям важко жити і часто немає за що ті газети передплачувати, коли молодь фактично не читає газет, а неначе поселилась у віртуальному світі (у інтернет-мережах), теж викликає запитання. Та коли згадаєш, що незабаром – знову вибори на тлі війни, а про корупцію – зазвичай одні розмови, але нікого з високопосадовців так до цього часу й не посадили за ґрати, тоді й приходить розуміння: знову нами будуть маніпулювати, «по мізках їздити...».

А РУХАЮТЬ НАС КУДИСЬ ЗА ЧАСІВ ПОРОЖНЕЧІ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Як ви помітили, шановні наші читачі, майже всі наведені вище цитати із чотирьох згаданих місцевих видань (крім «Червоного гірника») – російською мовою. Та й у тій цілком підвладній газеті теж матеріалів російською вистачає, навіть на першій сторінці. А через що таке може відбуватися? Через те, на мій погляд, що діюча влада (і не тільки в нашому місті, а й в цілому по Україні) навіть в умовах війни ще й до цього часу не визначилася зі своїми пріоритетами. Хоч Леонід КУЧМА ще за часів свого прем'єрства питав: «Куди ми йдемо?», аби визначитися, що ж робити. А значить ми й досі перебуваємо на руїнах Радянського Союзу, де одні ладні чкурнути й заробляти в Росії навіть під час війни з нею, а інші збирають речі і їдуть в інший бік: хто – в Польщу, хто – в Іспанію чи Португалію або ще кудись. А всередині (в тому числі – в Кривому Розі), змінюють одна одну групи «прихвизаторів», які зробили основу свого капіталу ще в 90-х роках минулого століття. На нас же всіх падає порожнеча невизначеності, яку прислуха маніпуляторів із числа так званих журналістів активно заповнює за чимали гроші всілякими такими матеріалами, за допомогою яких можна було «їздити по наших мізках туди-сюди» й отримувати для своїх владців і для себе на чергових виборах ще один «карт-бланш» на владу й особисте збагачення в результаті її використання.

Сергій ЗІНЧЕНКО,
м Кривий Ріг.

ЗАХИСНИКИ ДОВКІЛЛЯ ОГОЛОСИЛИ ГЛОБАЛЬНУ КЛІМАТИЧНУ МОБІЛІЗАЦІЮ

Цієї осені у містах та селах, університетах та школах і навіть у релігійних установах по всьому світу відбудуться сотні заходів та акцій, які покликані привернути увагу до загрози катастрофічних змін клімату на Землі та необхідності дотримуватись задекларованої мети Паризької Угоди. Про це оголосили 8 червня організатори глобальної громадянської ініціативи Rise for Climate Action, яку підтримують організації-члени Української Кліматичної Мережі. Очікується, що у вересні 2018 року участь в світовій хвилі громадянських акцій на захист планети від змін клімату візьмуть сотні тисяч людей на п'яти континентах планети.

Заплановані по всьому світу заходи мають дати поштовх до рішучих дій на захист клімату планети і направити урядам чітке послання про необхідність послідовної відмови від вичерпного палива та повного переходу на чисту відновлювану енергетику до 2050 року. Організатори наголошують, що перехід від вугілля, нафти і газу до 100% енергії з ВДЕ є необхідним щоб досягти задекларованої мети Паризької кліматичної угоди і уникнути найгірших наслідків змін клімату.

Акції розпочнуться 8 вересня - за тиждень до світового Кліматичного Самміту (Global Climate Action Summit), який відбудеться 12-14 вересня у Сан-Франциско за ініціативи губернатора Каліфорнії Джеррі Брауна. Участь в самміті візьмуть голови держав, мери міст та представники компаній та організацій, які ставлять собі за мету швидку декарбонізацію економіки. Тим часом, у США станом на початок червня цього року 264 американських міста у 50 штатах у рамках ініціативи We Are Still In оголосили про підтримку мети Паризької Угоди та заявили про незгоду з політикою федерального уряду і президента Трампа, який минулого року оголосив про намір відкликати участь США в угоді. Після долучення до глобальної угоди Сирія та Нікарагуа, останніх із 196 країн світу, уряд Трампа залишився в міжнародній ізоляції.

Організатори глобальної кліматичної мобілізації прагнуть привернути увагу світових ЗМІ та урядів до нагальної необхідності скорочувати видобуток та спалення вичерпного палива заради попередження катастрофічних змін клімату.

«Зміни клімату вже створили не тільки безліч катастрофічних проблем, але і несподіваний і різкий соціальний запит на нові рішення та конкретні дії. Ми заявля-

ємо про те, що вимагаємо кліматичної справедливості та енергетичної демократії, ми чекаємо від влади і бізнесу кваліфікованої трансформації енергетики, яка не руйнує те, що ми любимо - наш спосіб життя, довкілля, помірний стабільний клімат, безпеку планети і економіки» - відзначила Світлана Романко, регіональна координаторка і кампейнерка міжнародного кліматичного руху 350.org.

В рамках мобілізації в Україні планується проведення міжнародного форуму Power Shift 2018: Invision the future - «Енергія Змін 2018». Форум буде проходити в Києві 7-9 вересня і об'єднає 500 зареєстрованих учасників з України та з-за кордону. За словами організаторів, мета форуму - показати бачення майбутнього до 2050 року без загрози кліматичної катастрофи, а також шляхи розвитку української енергетики та економіки, які зменшують свій негативний вплив на клімат, здоров'я людей та довкілля. За словами організаторів, до участі запрошені представники влади, великого і малого бізнесу, які успішно впроваджують відновлювані джерела енергії, «зелені» інновації та чисті технології, експерти з кліматичної адаптації міст.

Україна однією з перших ратифікувала Паризьку Угоду до рамкової конвенції ООН зі змін клімату, але ще не встановила амбітної національної мети зі скорочення викидів парникових газів. Паризька Угода була підписана 195 країнами світу у 2015 році в штаб-квартирі ООН. Головна мета цього знакового документу - зупинити зростання глобальної середньої температури на рівні до 1,5-2°C відносно показників до початку промислової революції, коли людство почало спалювати величезну кількість вичерпного палива, що потягнуло за собою зміни клімату. Утримання глобального потепління на рівні 1,5-2°C потребує швидкого зменшення антропогенних викидів парникових газів у атмосферу та повного їх усунення до другої половини XXI століття.

350.org - міжнародна громадська організація, яка об'єднує сотні тисяч активістів по всьому світу задля вирішення найбільшого виклику для людства у XXI столітті - подолання проблеми антропогенної зміни клімату.

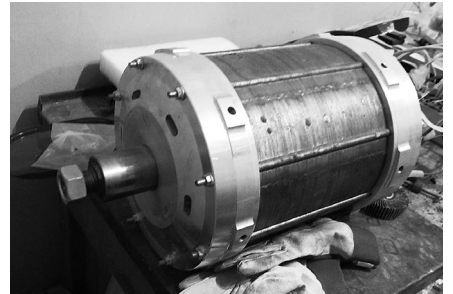
Олег САВИЦЬКИЙ, 8 червня 2018 року
<http://ecotown.com.ua/news/Zakhysnyky-dovkillya-oholosyly-hlobalnu-klimatychnu-mobilizatsiyu/>

Електромобілебудування в УКРАЇНІ – МОЖЛИВЕ ?

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

Я мав можливість поспілкуватися з творчою групою Віталія Бризгалова і можу сказати те, що я перед зустріччю з Віталієм написав йому в Фейсбуці на його звернення до криворізької спільноти, щодо набору в свою команду менеджерів для створення криворізького електромобіля: «Треба починати з адекватного робочого проекту ... Опрацювати його в координатах: 1. Фінансування... 2. Завод виробник... 3. Технологія... 4. Нові конструктивно-технологічні рішення...»

ПРИЙНЯВШИ РОБОЧИЙ ПРОЕКТ, ТРЕБА ПРИЙНЯТИ РІШЕННЯ, В ЯКОМУ ВАРІАНТІ, В СЕНСІ СЕРІЙНОСТІ, ВІН РЕАЛІЗОВУЄТЬСЯ... Я ДУМАЮ, ТРЕБА ЗВЕРТАТИСЬ ДО АВТОПІДПРИЄМСТВ, НА ЯКИХ ГОТОВІ ВЗЯТИСЬ ЗА НЕВЕЛИКУ СЕРІЮ... ЗВЕРНІТЬ УВАГУ, НАСКІЛЬКИ ФІНАНСОВІ МОЖЛИВОСТІ КОМПАНІЇ І.МАСКА (ТЕСЛА) БІЛЬШІ ЗА МОЖЛИВОСТІ ВАШОЇ КОМАНДИ... Я ДУМАЮ, ЩО НА АВТОМОБІЛЬНИХ ЗАВОДАХ ФАХІВЦІВ ДОСИТЬ, АЛЕ ПОТРІБНА АБСОЛЮТНО НОВА КОМАНДА ПРОФЕСІЙНИХ ФАНАТИКІВ, СПРОМОЖНИХ НА ПРОРИВНІ ЯКІСНІ РІШЕННЯ... Я БАЧИВ, ВИ ЗУСТРІЧАЛИСЬ З МІНІСТРОМ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ ПАНОМ ВОЛОДИМИРОМ ОМЕЛЯНОМ. ЗУСТРІЧ БУЛА, НА ВАШУ ДУМКУ, РЕЗУЛЬТАТИВНОЮ?» - «Так, Володимир Омелян запропонував варіанти втілення нашої розробки».

Більше двох годин 28 травня, в понеділок, мені Віталій Бризгалов показував технологічні можливості своєї технічної лабораторії. Чесно, я був вражений, що його команда створила своїми силами координатно-фрезерний і лазерний координатний станок і веде свої розробки на високому професійному рівні.

У нас, коли я працював на АО «Констар», в технологічній лабораторії, на заводі, були, звісно, величезні технологічні можливості. Але те, як працює команда Віталія – приємно бачити.

ЗАРАЗ-ДУЖЕ АКТУАЛЬНО – йому і спеціалістам з його лабораторії сфокусуватись на розробці електромобіля на базі тих рішень, на які вони орієнтуються, але постійно треба моніторити світовий, вже реальний досвід в електромобілебудуванні.

На мій погляд, в Україні назріла програма розробки свого електромобілебудування і з цього приводу треба робити великий форум спеціалістів саме українського автомобілепрому і машинобудівного комплексу.

ЧОМУ, МАЮЧИ ВЕЛИЧЕЗНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АВТОПІДПРИЄМСТВ і машинобудівних заводів, НА ДОРОГАХ УКРАЇНИ ІЗДЯТЬ 99% автомобілів всіх країн світу, тільки не українські (не враховуючи наші «Ланоси» Запорізького автомобільного заводу, який майже не працює, або ще деінде вже старенькі доживаючі «ЛАЗи» -колись славетного Львівського автобусного заводу).

«Євробляхи» - так охрестили автомобілі з Євросоюзу, які були у вжитку, звісно закривають нагальну потребу людей в автомобілях, але в майбутньому ми повинні пам'ятати, що **УКРАЇНА технічно розвинена держава, яка спроможна вирішувати складні технічні завдання, з огляду на нову економічну реальність вже на нових приватних підприємствах.**

P.S. Звісно, в будь-яких технічних розробках, на початку існує багато технічних і фінансових ризиків, але стверджую: Україна в силах налагодити виробництво електромобілів, нехай починаючи з не дуже складних моделей для певних секторів економіки.

Істини заради треба сказати, що у Євросоюзі, наприклад, виробництво літаків провадить концерн АЕРОБУС на принципах міжнародного розподілу праці. Двигуни виготовляє Англія, крило Уельс, Іспанія і Німеччина елементи - фюзеляжу, а збираються літаки у французькому місті Тулузі. В контексті якраз інтеграції України в Євросоюз треба в технічно розвиненій державі орієнтуватись і на високотехнологічну продукцію. Перші приклади уже є, розроблені і виготовлені сучасні трамваї на Львівському об'єднанні «Електрон».

Наостанок: хочу звернути увагу читачів, скільки ще дилетантизму у сприйнятті інформації на тему – ЕЛЕКТРОМОБІЛЬ і його варіанти виготовлення, особливо грішати цим ЗМІ без експертів. Наприклад телеканал 34 в ДНІПРІ - дав відеосюжет, який назвав «У Кривому Розі зібрали маршрутку на батарейках». Насправді автори електробуса поставили джерелом енергії літєві батареї фірми ТЕСЛА- а це, як говорять в Одесі, - дві великі різниці.

На світлинах: (1 стор.) - Віталій Бризгалов і електроавтобус, який створила його команда: (4 стор.) двигун електромобіля, який виготовила команда Віталія Бризгалова.

**Олександр ЧИЖИКОВ,
м. Кривий Ріг**